

[Bente Juncker]

Jeg tror nu ikke, at hr. Køpke Christensen behøver at bekymre sig, for jeg tror ikke, der er ret mange, der vil kunne benytte sig af denne ordning. For hvad gør man fra det offentliges eller myndighedernes side og fra virksomhedernes side for at få de unge ud? Bliver der oprettet en praktikbank med tilbud til de unge, så de f.eks. kan komme i praktik i et vinfirma i Tyskland? Hvordan vil man rent praktisk gøre det her? Det er jo ikke alle virksomheder, der har forbindelse til andre lande, og da mener jeg, at der her vil være en hæmsko.

Men ellers kan jeg sige, at vi støtter lovforslaget; vi håber, der kommer noget godt ud af det.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg vil gerne betragte dette lovforslag ud fra en positiv synsvinkel og ikke ud fra, hvad vi måtte have undladt at gøre i tidens løb, for selvfølgelig er der undladelsessynder, som fru Ebba Strange påpegede.

Men jeg mener, der er megen god fornuft og perspektiv i at åbne for de muligheder, som dette lovforslag giver: At unge kan tage en del af deres uddannelse, i dette her tilfælde i form af praktik, på en udenlandsk virksomhed. Der er ingen tvivl om, som det også understreges, at det både fagligt og sprogligt kan kvalificere dem på udmærket måde.

Der er også tale om, at finansieringen af de ekstra omkostninger, som uvægerligt vil komme i denne sammenhæng, kan ske over Arbejdsgivernes Elevrefusion. Når vi tænker på, hvilken gruppe der er tale om, synes jeg, at det er acceptabelt, og i øvrigt viser beregningerne også, at det i denne sammenhæng ikke skulle betyde øgede udgifter på området.

Vi kan altså varmt støtte de muligheder, der ligger i at motivere og tilskynde unge til at tage til udlandet og tage en del af deres uddannelse dér. Og det er fuldstændig rigtigt, som hr. Anders Mølgaard sagde, at i virkeligheden var vores forfædre mere internationalt orienterede på disse områder, end vi måske har været igennem lang tid. Jeg kan i hvert fald huske, at en af undervisningsministerens forgængere i embedet, nemlig tidligere undervisningsminister Jørgen Jørgensen, varmt fortalte om, da han var på valsen, og hvad han hentede af inspiration og motivation til siden at beskæftige sig med tilværelsens mange problemer.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er en helt indlysende god idé, der her er lagt frem i lovforslagsform, og man kan spekulere over, hvorfor ingen har fået den gode idé langt tidligere. Der havde for så vidt ikke været noget i vejen for, at en sådan ordning kunne have været indført for lang tid siden, men bedre sent end aldrig. Vi kan i hvert fald slutte os til de gode tanker, der er i det foreliggende lovforslag.

Det er da helt oplagt, at de unge mennesker skal have bedre mulighed for at tage til udlandet for helt eller delvis at tage deres uddannelse dér. Det kan give deres uddannelse nye perspektiver, de kan komme hjem med nogle gode ideer til deres videre uddannelse og til den opgave, de skal i gang med inden for deres erhverv, og desuden kan det give dem nogle bedre sprogkundskaber.

Hertil kommer, at det betyder en afhjælpning af de store praktikpladsproblemer, vi har i Danmark; det er helt fint, hvis vi kan få løst lidt af det problem. Når pladserne findes i Tyskland, hvad er da mere naturligt end at give en økonomisk tilskyndelse til at tage derned og supplere sin uddannelse. Så vi synes, at det er en helt fin idé, at vi bruger nogle AER-midler til dette her, til rejser og til boligudgifter, og hvad der ellers løber på af udgifter, som kan være rimelige i den forbindelse.

Vi synes også, at det er i den orden, at Julemærkefonden bliver fritaget for AER-bidrag.

Vi kan medvirke til en hurtig gennemførelse af lovforslaget.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke varmt for den vistnok enstemmige tilslutning til lovforslaget. Det betyder ikke, at vi nu har løst lære- og praktikpladsproblemerne. Det betyder heller ikke, at vi nu har klaret alle problemerne med at få lærlinge til udlandet. Det betyder, at nu kan vi gå i gang med de problemer, for det er desværre overordentlig kompliceret.

Fru Ebba Strange spurgte, hvorfor man ikke kunne indgå egentlige uddannelsesaftaler med en virksomhed uden for landets grænser. Det er et godt spørgsmål, men hvis man forestiller sig, hvordan det faglige system fungerer i Danmark med faglige udvalg, der godkender disse virksomheder, skal vi i hvert fald have en stor